

ת"פ 55385/01/22 - יוסי ציפורי נגד דליה שטרן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"מ 55385-01-22 שטרן נ' ציפורי ואח'

מספר בקשה: 6

לפני כבוד סגן הנשיא עמית יריב

המבקש:

יוסי ציפורי

ע"י ב"כ עו"ד שחר בקשי

נגד

המשיבה:

דליה שטרן

ע"י ב"כ עו"ד ניר אביבי

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הגנה ביום 3.3.2022 (פסיקתה מתוקנת נחתמה ביום 7.3.2022). כתב התביעה הומצא לנתבע כדין ביום 26.1.2022.

דין הבקשה לביטול פסק הדין - להידחות.

משעה שאין מחלוקת שכתב התביעה הומצא כדין, אנו נמצאים בזירת הביטול לפי שיקול דעתו של בית המשפט, המחייב את הנתבע להראות ראשית כי הטעם לאי-הגשת כתב הגנה הוא טעם מוצדק, ושנית - והוא עיקר - כי יש לו סיכויים טובים להגנתו.

בשני המישורים הללו, כשל המבקש.

לעניין הסיבה לאי-הגשת כתב הגנה - הנתבע טוען כי "לא ידע" שעליו להגיש כתב הגנה בתוך 30 ימים ממועד ההמצאה, אלא שטענה זו - אינה מועילה לו: **בנוף כתב התביעה** מצוין המועד להגשת כתב הגנה, בעמוד הראשון; ואם חזקה כי החוק ידוע לכול, מקל וחומר כך כאשר בכתב התביעה עצמו מופנה הנתבע למועד הקבוע להגשת כתב הגנה. נתבע אשר אינו טורח לקרוא את כתב התביעה מגלה דעתו כי אין לו עניין בהליך - ומשכך, יש לקבוע כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי הימנעותו מהגשת כתב הגנה אינה נובעת מזלזול בהליך.

לעניין הטענות שהעלה המבקש לקיומם של טעמים רפואיים שמנעו ממנו להגיש את כתב ההגנה במועד - טענות אלה לא נתמכו בכל אסמכתה או תעודה רפואית מכל סוג שהוא, ומטעם זה - אין להתחשב בהם.

אמת המידה השנייה לשיקול דעת בית המשפט - והיא החשובה מבין השתיים - היא של סיכויי ההגנה לגופה. בענייננו, מודה המבקש כי תוקפו של הסכם השכירות המקורי - פקע, והוא אף מודה כי סירב לחתום על הסכם הארכה, וזאת על רקע מחלוקת על צריכת המים במושכר. טענתו לחישוב לא נכון של צריכת המים לא זו בלבד שלא נתמכה בכל ראיה עצמאית, אלא שהמבקש עצמו אינו טוען כלל שערך בדיקה, אלא שטענותיו מבוססות על "תחושה" שלפיה צריכת המים

שיוחסה לו - גבוהה מהדרוש. בניגוד לטענה שלפיה טענת קיזוז יש לטעון בדרך שבה מעלים טענה בכתב התביעה - קרי, באופן מפורט ומדויק, טענתו של המבקש כאן סתמית, ומבוססת על "תחושה" כללית.

אם נבחן אפוא את המצב, נמצא כי חוזה השכירות שבין הצדדים פקע; התובעת הציעה לנתבעים להאריך את ההסכם, והם סירבו לחתום על הסכם חדש, ואף שילמו דמי שכירות מופחתים על דעת עצמם וללא הצדק. מכאן שאין בפי המבקש כל טענת הגנה המצדיקה ביטול פסק הדין.

הפועל היוצא הוא שלא קמה עילה לביטולו של פסק הדין, והוא יעמוד על כנו, ועמו - מועד הפינוי שנקבע בגדרי הליך ההוצאה לפועל. טוב יעשה המבקש, אם יפנה את המושכר טרם נקיטת הליכי הפינוי, במועד שיאפשר לו לחסוך לפחות את עלויות הפינוי.

הבקשה נדחית אפוא. משלא התבקשה תשובה - ומטעם זה בלבד - לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"ב, 06 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.